

Jenca drž. konservatorija, v društveni dvorani, ki je prav dobro uspel in je častitati na uspehu vsem sodelujočim. — V soboto ponoči je bilo vlomljeno v trgovino konsuma in pokradenega denarja iz namizne blagajne okoli 200 Din. Ceravno je polna trgovina blaga in jestvin, ni pokradel drugega kot denar in izpil nekaj malinovca. — Ta teden se obira hmelj in je cela Savinjska dolina polna obervcev. Povsod se razlega petje in ukanje, in vse se veseli zaslužka posebno še letos, ker se obeta dobra hmeljska kupčija. Komaj je začelo obiranje, že letajo kupci, da je veselje in nagovarjajo ga prodajo. Po treh letih slabe cene, se bo letos zopet dobro prodal in si bodo savinjski kmetje malo opomogli iz dolgov.

Buča. V zadnjem času sta umrli dva zvesta naročnika »Slovenskega gospodarja«. V Vranski gorci je zatisnil oči Franc Sinkovič, star 87 let. Bil je prava slovenska korenina, dolgo let je izdeloval lonce, trudil se je noč in dan za svojo ženo in sta si pridobila lepo posestvo. V strahu božjem je vzgojil svoje otroke, ki so čast hiši in župniji. Bog nam daj še dosti takih mož poštenjakov. V Veračah pa je umrl dne 11. avgusta Anton Bovha, ugleden posestnik, gostilničar in cerkveni ključar, star 73 let. Od doma, kjer so mu bučki cerkveni pevci zapeli slovo, ga je spremljala številna množica ljudi z gasilnim društvom Verače-Viršanj, kateremu se je na Bučah pridružilo še gasilno društvo Buče. Po sv. maši se je razvil ogromen sprevod na pokopališče, ki ga je vodil domači vlč. g. župnik v spremstvu čč. gg. župnikov iz Podčetrka, Olimja in Polja. Od pokojnega moža in očeta se je poslovil ob odprtem grobu domači g. župnik, pevci so mu tudi na grobu zapeli žalostinko. Bog daj pokojnemu Antonu večni pokoj, potrti ženi in otrokom pa naše globoko sožalje!

Kostrivnica pri Rogaški Slatini. Ob žegnani na Jakobovo nedeljo smo se razveselili napredka naše »Kostrivniške godbe«. Človek, kateri posluša našo godbo, bi mislil, da so to stari poklicni godbeniki in nikakor ne bi mogel verjeti, da še pred letom dni ni poznal note večji del fantov-godbenikov. Presenetil nas je pa takrat tudi prvi strumni nastop našega novoustanovljenega gasilnega društva. 24 naših najboljših fantov in mladih možev je korakalo v procesiji v ličnih, prav čednih gasilskih krogih, katere je zelo dobro izdelal naš vrli krojač g. Matija Tadija. Naši gasilci pa tudi sedaj ne mirujejo. Z hvalevredno vne- mo nam je postavil tajnik našega društva, g. Joško Hrup, zasilni oder, kakoršnega v Kostrivnici še videli nismo. Tako smo imeli priliko videti v nedeljo dne 13. avgusta t. l. pod režijo požrtvovalnega g. Joškota Hrupa sijajno vpriporitev dveh burk, pri kateri so se posebno odlikovale iz prijaznosti sodelujoče igralke gđ. Anica Strašek iz Gabernika, gđ. Lizika Hrup in gospa Marija Lesjak iz Kostrivnice. Pred začetkom predstave in med odmori je prav dobro igrala naša »Kostrivniška godba« nekaj za ta dan nalašč naštudiranih koncertnih komadov. Govorijo, da namerava v jeseni vpriporiti dramatični odsek našega gasilnega društva večji komad in se na to vsi že prav veselimo. Naši gasilci zaenkrat še nimajo brizgalnice, vendar si želimo vsi, da bo to društvo čimprej opremljeno in tako lahko v slučaju nesreče na svojem mestu. Zato tudi že pripravljamo denar za nabiranje gasilce, da ne bodo odšli od nas praznih rok in da jim tako pomagamo v našo lastno korist doseči njih plemeniti cilj.

St. Rupert na Dolenjskem. (Dolenjski požigalci na delu.) Dne 12. avgusta je zapel plat

svona, ki je naznanjal velik požar. Zločinec je zažgal na Dobu graščinsko gospodarsko poslopje g. grofa Barbo iz Rakovnika. Žrtev požara so trije kozolci, ki so bili napolnjeni s slamo, senom, mlatilnimi in poljedelskimi stroji ter vozovi. Oljasti stroji in suha slama so bili vzrok, da je bil požar nepopisen. Velika nevarnost je pretila gradu samemu, kateri je stal tik ognja. Škoda znaša okoli 150.000 D, katere zavarovalnica ne krije. Na pomoč je prihitelo osem brizgalk, od teh pet motork, katere so z vso silo delale, da so ohranile grad. — Ni pa to edin slučaj. V preteklem tednu je bilo v okolici osem požarov, katere ni povzročila neprevidnost, ampak gotovi ljudje. — V času omenjenega velikega požara se je zgodil v šentrupertskih hribih krvav zločin. A. G. je zaradi par neljubih besed zasadila v prsa dolg nož gospej M. Z., kateri je prihitel njen mož na pomoč, na kar se je omenjena A. G. v nožem vrgla proti njemu. Mož je še pravočasno segel po samokres in je oddal pet strelcev, katerim je s krvavim nožem v roki podlegla in obležala mrtva. Gospo M. Z. so prepeljali v bolnico, kjer se bori s smrtjo, njenega moža je orožništvo aretiralo in kmalu izpustilo.

Prestolnica prastarega svetovnega kraljestva.

Minulo je 85 let, odkar je odkril angleški starinoslovec Henry Austen Layard v dolini srednjeazijske reke Tigris kralj, kjer je stalo nekoč mesto Ninive. Ninive je bilo glavno mesto Asirije, enega najstarejših svetovnih kraljestev.

Layard je imel težavna leta za seboj. Na svojih raziskovanjih je prišel v kraje, v katere se pred njim ni upal noben Evropejec. Obolel je na mrzlici, ni imel dovolj denarja, povrh so ga še napadli domačini ter ga izropali. Samo v srajci je pribežal v Babilon. Razni turški pašer so mu metali vsa mogoča polena pod noge. Slednjič pa je le dosegel cilj vsega svojega stremjenja.

Odkril je stari Nimrud in izkopal je tamkaj orjaške kipe levov s človeškimi glavami, kipe bogov, kraljev in bajnih živali. Našel je kraljeve palače s krasnimi dvoranami in tisočeriimi glinastimi tablicami, ki so pripovedovale v klinopisu o tedanjih velikih dogodkih ter znamenitih činih kraljev. Ko so z nepopisnimi težkočami razvozljali klinopis, se je pokazalo, da se ti napisi in beleške povsem ujema- jo z opisi sv. pisma starega zakona o vojnih pohodih Asircev in Babiloncev, ravno tako tudi s poročili staro-grškega zgodovinarja Herodota.

Deloma so prenesli te tablice na hrbtih kamel v najbližja pristanišča in od tam so jih prepeljali v London ali v Pariz, ker se je udeleževal izkopavanje tudi Francoz Botta. Največje kipe so morali pustiti na mestih najdbe. Napise pa, ki so bili ob stenah, je posnel Layard. Domači delavci so se čudili izkopavanju. Ni jim šlo v glavo, kako vrednost bi naj imele popisane črepinje.

V bližini starodavnega mesta Ninive je zadel Anglež na skalnato steno, ki je danes znana pod imenom: »Daritvena tabla asirskega kralja«. Dognal je, da gre pri tem odkritju za asirskega kralja Sanheriba ali Senaheriba, ki se ome-

nja v starozakonskem sv. pismu. Sanherib je napadel Judejo in se polastil enega mesta za drugim. Judovski kralj se je prestrašil vpada in je poslal asirskemu kralju bogata darila. Ta je sicer sprejel zlato, a je kljub temu nadaljeval zmagoviti pohod. Slednjič je bila njegova vojska napadena od bolezni, ki je pokončala 185.000 vojakov. Sanherib je moral nehati z nadaljnim prodiranjem in se vrniti.

Kralj Sanherib pripoveduje sam na od Angleža odkriti tabli takole: »Zgodilo se je, da se judovski kralj Ecekija ni pokoril mojemu povelju. Osvojil sem 46 njegovih utrjenih mest in prebivalce sem odvedel v sužnost. Njega sem pa obkolil v njegovem kraljevem gradu v Jeruzalemu, kakor ptiča v kletki, in napravil sem proti njemu nasipe. Njega in njegovega naroda se je oprijel grozen strah, ki ga je prisilil, da mi je plačal 30 talentov zlata in 800 talentov srebra.« Sanherib slika svoj pohod v tem smislu, kakor bi bil on opustil oblego, ker je prejel vojno odškodnino. V resnici je dobil denar že pred obleganjem in je zbežal v domovino, ko je izbruhnila v njegovem taboru strašna kužna bolezen.

Asirski kralj Sanharib je bil upodobljen na navpični steni. Videti je še danes, kako daruje bogovom. Obdan je od spremljevalcev, dva duhovnika sprejemata njegova darila. Vsaka od 4 podob je visoka 8 m. Za kamnoseka je bila težavna naloga, podobe usekati v živo in navpično skalo.

Poznejši raziskovalci so nadaljevali Angleževo ter Francozovo delo in še odkrili več drugih znamenitosti. Asirska kultura je bila bistveno različna od grške ter rimske. Posebno važna je razlika med najdeninami v Asiriji in v Egiptu, kar se tiče istočasne starodavne dobe. V Egiptu najdene podobe in kipi nam vedno predstavljajo faraona in njegov dvor do zadnjega delavca tako, da si lahko ustvarimo iz teh natančno sliko o tedajnem življenju med Egipčani. Asirske izkoptine se tičejo samo vladarjev in njihovih činov, vojsk in vojaštva. Stari asirski in babilonski kraljestvi sta bili izključno vojaški državi. Njune armade so se podile skoro po polovici tedaj znanega sveta, dokler se nista sami med seboj uničili in se pogreznil v razvaline, katere je pokral puščavski pesek. Še le tisočletja po pozabljenju asirske in babilonske kulture so jo zopet odkopali in jo še odkrivajo — danes.

Novo knjige.

»Cestni promet.« Te dni je izšla v »Zbirki zakonov in uredb« tiskarne Merkur v Ljubljani kot XXIX. snopič nad 200 strani obsegajoča knjižica »Cestni promet«. Knjižica, ki jo je sestavil banski svetnik g. dr. Bogataj, vsebuje 28 raznih zakonov, uredb, naredb in drugih predpisov, ki se nanašajo na javne ceste in na varnost prometa na njih. Cena mehko vezanemu izvodu je 18 Din, v platno vezanemu 24 Din, s pošto 2 Din več. Dobiva se v knjižarni sv. Cirila v Mariboru.

Širite „Sl. Gospodaria!“